

Sygn. akt II CSK 858/16

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa N. P. S.
przeciwko Ł. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 14 lipca 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona pozwana zarzuciła w skardze kasacyjnej wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 14 lipca 2016 r., oddalającemu jej apelację od wyroku częściowego Sądu Okręgowego z 28 października 2015 r., naruszenie art. 157 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami

(Dz.U. 2015.1774 – dalej: „u.g.n.”) w zw. z art. 157 ust. 3 i art. 156 ust. 1 tej ustawy oraz art. 278 § 1 k.p.c., a także naruszenie art. 129 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2016.672 – dalej: „u.p.o.ś.”) w zw. z art. 361 § 1 k.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania strona pozwana uzasadniła występowaniem w sprawie dwóch istotnych zagadnień prawnych – po pierwsze, czy opinia biegłego sądowego dotycząca obniżenia wartości nieruchomości stanowi operat szacunkowy podlegający ocenie organizacji zawodowej rzeczoznawców majątkowych, a po drugie, czy ustalając odszkodowanie na podstawie art. 129 ust. 2 u.p.o.ś. należy brać pod uwagę immisje generowane przez zakład w tych przypadkach, w których w stopniu równym lub wyższym oddziaływał on na środowisko także już przed ustanowieniem obszaru ograniczonego użytkowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi doniesłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Kwestie podniesione w skardze kasacyjnej nie spełniają tych wymagań.

Ocena środka dowodowego w postaci opinii biegłego przysługuje wyłącznie sądowi. Zajęte w zaskarżonym wyroku stanowisko o braku podstaw do poddania opinii biegłego J. W. weryfikacji przez Komisję Arbitrażową Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych na podstawie art. 157 u.g.n. dotyczącego operatów szacunkowych mieści się w granicach należącej do sądu oceny tego środka dowodowego. Podniesione w skardze kasacyjnej zagadnienie charakteru opinii biegłego powołanego w sprawie pod kątem możliwości zastosowania art. 157 u.g.n. nie ma zatem znaczenia z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy.

Nie spełnia wymagań istotnego zagadnienia prawnego także kwestia zakresu szkody podlegającej naprawieniu na podstawie art. 129 ust. 2 u.p.o.ś. Sąd Najwyższy zajmował już co do tej kwestii stanowisko (zob. w szczególności wyroki

z dnia 24 listopada 2016 r., II CSK 100/16 oraz II CSK 113/16). Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego (por. wyroki z dnia 6 maja 2010 r., II CSK 602/10, z dnia 25 maja 2012 r., I CSK 509/11, z dnia 21 sierpnia 2013 r., II CSK 578/12) ograniczenie prawa własności spowodowane ustanowieniem obszaru ograniczonego użytkowania jest tylko jednym z elementów składających się na szkodę w rozumieniu art. 129 ust. 2, ale szkody tej nie wyczerpuje.

Z przedstawionych przyczyn, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnie sąd, który wyda orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.